

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

41 Professis tam viris, quàm mulieribus non licet quovis praetextu bona
immobilia, aut mobilia, tanquam propria, habere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

cognita potest prorogari, ut in d. decis.
super c. 16. §. renunciatio facta.

40 Ante professionem † excepto vietu, & vestitu novitii, vel novitiae illius temporis, quo in probatione sunt, quocunque praetextu à parentibus, vel propinquis, aut curatoribus ejus Monasterio aliquid ex bonis ejusdē tribui non potest, nec hac occasione discedere nequeat, quod totam, vel maiorem partem substantię suæ Monasterium possideat, & si discesserit id facile recuperare non possit. Ideò sub anathematis poena dantibus, & recipientibus, id est prohibitum. Et ut abeuntibus ante professionem omnia restituantur, quæ sua erant, Episcopus etiam per censuras Ecclesiasticas, si opus fuerit, restituere recusantes compellere debet, ut eodem. cap. 16. post med. §. sed neque de regul. & mon. & dicta anathematis poena non incurritur ipso facto, nec absolutio est Papæ reservata, ut fuit à sacra congregazione decisum super eod. cap. in eisdem decis. §. sub anathematis.

41 Professione † facta, nemini regularium, tam virorum, quam mulierum licet bona immobilia, vel mobilia cuiuscunq; qualitatis fuerint, etiam quovis modo ab eis quæsita, tanquam propria, aut etiam nomine conventus possidere, vel tenere, sed statim ea Superiori sunt tradenda, conveniue incorporanda. Cone. Trident. in cap. 2. de regu. Moniales verò quicquid singulæ quoquo titulo acquisierint, totum rectâ ad Abbatissæ manus deferri oportet, etiam quod suis manibus laborando acquirunt, vel eis à parentibus donatur, etiam quod Monasterium esset pauperium. Abbatissa tamen in primis ex hujusmodi acquisitionibus sub arbitrio necessitatibus illius Monialis, cujus opera,

vel contemplatione fuerint parta subvenire poterit; & quod reliquum erit, in communem usum totius Monasterii convertere debet, & curare, ut vietus monialium quotidianus sit communis, & in coctura, & in usu. Congreg. Concil. super eod. c. 2. in decis. sub titul. Toleran. & in §. incorporentur.

Prætendens autem per † vim, & metum ingressum fuisse religionem, aut ante ætatem debitam emisisse professionem, vel quid simile, si velit quacunque de causa habitum dimittere, aut etiam cum habitu discedere sine licentia superiorum, non est audiendus, nisi intra quinquennum tantum à die prof. sionis, & tunc non aliter, nisi causas, quas prætenderit, deduxerit coram Ordinario, & suo Superiore. Concil. Trident. cap. 19. sess. 25. eod. tit. de regul. & mon. Quinquennium verò incipit à die professionis, intra quod si minimè reclamatus, & dimissus fuerit, eo elapsò, etiam quod postea allegaret vim, & metum semper durasse, non est audiendus, nisi intra quinquennium à die ejusdem professionis quis reclamasset, quo casu etiam post quinquennium erit audiendus, & ita censuit sacra congregatio Concilii, cuius sententia fuit à Gregorio XIII. approbata, ut decis. super eod. cap. 19. in ver. Gregorius XIII. approbavit, & in ver. Gregorius XIII. audita. Causa autem cognitio hoc casu in secunda, & tertia instantia Ordinatio, & Superiori ejusdem religionis vicinioribus conjunctim committi debet, ut in eisdem decis. super eod. cap. 19. §. & Ordinario. Quod si ante causæ cognitionem habitum propria auctoritate quis dimiserit, nullatenus ad allegandū quamcumq; causam est admittendus, sed,